

ГОЛОВНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СОЦІУМУ КРІЗЬ ПРИЗМУ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Анотація: У статті розглядаються основні проблеми, що гальмують розвиток нашої держави, так само як і розвиток окремої особистості-громадянина. На прикладі більш успішних країн була зроблена спроба віднайти причини цих проблем.

Ключові слова: соціальна політика, соціум, розвиток, особистість, держава

Summary: The article deals with the main problems hindering the development of our state, as well as the development of a separate citizen. An example of more successful countries was an attempt to find the causes of these problems.

Key words: social policy, society, development, personality, state

Чи замислювались Ви над тим, чому люди в нашій країні дуже часто скаржаться на владу?

Для початку пригадаймо, що ж являє собою соціум. Як пише Вікіпедія, соціум – це суспільство як цілісна соціальна система, людська спільнота певного типу (родові і сімейно-споріднені, соціально-класові, національно-етнічні, територіально-поселенські спільноти), а також соціальне оточення людини, сукупність форм діяльності людей, що історично склалися.

Чи впливає на людину її оточення? Звичайно, що так, адже місце, де ми виростили, де навчались, ті, хто нас виховував, наші друзі роблять із нас тих, ким ми є сьогодні і зараз. Про це неодноразово писали такі дослідники, як Т.

Парсонс, Р. Мертон, Г. Олпорт, А. Маслоу, К. Роджерс, А.В. Мудрик, Д. Шаттлеворт та інші.

Існують також дослідження того, ким ми є для соціуму і що необхідно для того, аби змусити людське суспільство піклуватися про своїх членів.

Розвиток особистості в людині починається ще змалечку. Батьки піклуються про дітей, кожен батько чи мати хоче прищепити своїй дитини тільки хороше. Ти ростеш, розвиваєшся, розпочинається нове для тебе життя – пізнання дорослого світу. Починається пізнання того соціуму, в якому ти перебуваєш, а отже, всього світу, що тебе оточує. Тебе охоплюють нові почуття, переживання, нові емоції, ти дізнаєшся багато цікавого, ходиш до школи, спілкуєшся, хоча інколи і розумієш, що це лише початок, що все ще попереду, що ти хочеш у цьому житті чогось досягти, чогось прагнеш, аби тобою пишались твої рідні та близькі. І саме на цьому етапі ти знайомишся з таким словом як «політика». Вчителі розповідають, як вона на країну впливає, у кожній сім'ї, мабуть, є телевізор, де батьки щовечора дивляться новини. Отже, мимоволі починаєш замислюватися над проблемами політики, над тим, які закони існують у нашій країні, чи є в іншій країні щось краще, а чи гірше.

Безумовно, в нашій країні дуже багато хто зараз «лізе» до політики: фермери чи лікарі, чи просто люди, що мають гроші, але до влади прагнуть усі. Звичайно ж, у тому, що людина має гроші, особливо, заробивши їх власним розумом, немає нічого поганого, проте влада змінює людей не на краще. Мабуть, кожен, хто прагне до політики, думає, перш за все, про свою родину, і засуджувати це людське прагнення було б неправильним. Проте я вважаю, що коли приходиш до влади, як наші політики, потрібно думати не лише про себе та свою сім'ю, але і про народ, який довірив їм таку почесну місію, аби вона не стала нездійсненною.

Зараз, як ми бачимо, у нашій країні запроваджують дуже багато реформ, проте, на відміну від європейських країн, де спочатку запроваджують так звану «бета-версію», наші політики впроваджують все й одразу, не перевіривши, чи буде чергова реформа ефективною. Звісно ж, у більшості випадків, реформи не

спрацьовують. Людей у нашій країні це вже навіть не лякає, вони вже звикли до бездіяльності влади, до того, що нашу країну зробили «ласим шматочком» у політичній грі, де граємо не ми, а грають нами.

Багато людей зараз виїздить за кордон, залишаючи свої домівки, де жили зі своєю сім'єю роками, у пошуках кращої долі для себе та своїх близьких, у сподіванні на те, що там, куди вони поїдуть, буде краще, бо про них будуть піклуватися і вони зможуть заробити на прожиття для своєї родини, адже вижити на прожитковий мінімум у нашій країні неможливо. Скажімо відверто, майже кожен, маючи можливість, також поїхав би на пошуки іншого, кращого життя. Але щоб цього не траплялося, необхідно для початку запроваджувати такі реформи, на які народ буде мати хоч якусь надію. Та сама медицина, освіта й багато іншого.

Візьмімо за приклад недалеко від нас країну Європи – Францію. Наші країни дуже схожі за кількістю населення, рельєфом, навіть за політичним устроєм. Проте люди в сусідній країні почуваються більш затишно, оскільки рівень соціального захисту населення у Франції є чи не найвищим у Європі. Французька система соціального захисту бере початок із моделі соціального захисту населення Бісмарка, поширеної у Європі, проте, за активної участі Уряду Франції, що поступово здійснював реформування соціальних структур захисту населення, був посилений вплив влади держави в управлінні всією системою соціального захисту країни. Такий крок різко виділив Францію серед інших провідних країн Європи, оскільки решта країн Європи, навпаки, провадили тенденцію до зменшення надмірної ролі держави-регулятора. Проте, завдяки тривалим зусиллям французьких діячів, політиків, учених частка витрат на соціальні програми у Франції сьогодні перевищує середній рівень у Євросоюзі.

Можливо, і нашій владі й політикам необхідно вивчити досвід європейських країн, модель їх соціального захисту населення й здійснити так званий прорив, бурю, викресати іскру, аби ця іскра запалила вогонь у серці кожного українця, щоб йому і надалі хотілося жити в рідній країні, розвиватися і, врешті-решт,

будувати свою сім'ю, піклуватися, турбуватися про неї, не переймаючись своїм майбутнім, знати, що завтра буде новий день, де кожен зі своєю родиною у безпеці та турботі. Адже з розвитком нашої країни будемо розвиватися і ми – народ який живе на цій землі, бо ми – українці – народ, який має пишатися своєю країною – Україною.

ЛІТЕРАТУРА

Боярчук Т. В. Особливості соціального захисту населення європейських країн / Т. В. Боярчук // Вісник Хмельницького національного університету. – 2005. – № 2. – С. 170–174.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Мирошниченко Марія Іванівна – старший викладач кафедри українознавства та соціальних наук Одеського державного екологічного університету; тел.0679707803; jumeaux76@ukr.net; сертифікат: ТАК; про конференцію дізналася з електронного листа, що надійшов на кафедральну електронну пошту.